

Publicerad 2022-08-06 11:45 av eminamacic

Mitt bidrag till sommarskrivövningen #2 "Skriv ett möte där någon träffar en person som är snygg med som har någon slags dålig energi omkring sig. De träffas på gatan, och något har gått sönder." Återkoppla gärna vad ni tycker. Instagram @poesibye

Skriv ett möte där någon träffar en person som är snygg..

Rökpaus. Nadine stod utanför 7-eleven på kungssportsplatsen och rökte upp sin sista cigarett i paketet. Det hade bara gått två minuter innan Samuel, hennes kollega, ropade in henne för att hoppa in som hjälp. Fem kunder var alldeles för mycket för en nykomling. De fick panik direkt.

"Jag kan hjälpa nästa i kön." Nadine var känd för sin vackra och spralliga röst. Det var inte konstigt att alla bemötte henne så väl. "Liten kaffe och kanelbulle?" hon tittade på den slanka mannen i blå skjorta framför henne. Stämmis. Här varje eftermiddag vid 18 och med samma beställning i två år.

"Det klassiska." svarade han tillbaka och blinkade med ögat. Hon placerade fram kaffet, sedan bullen i en påse, och skulle precis ta betalt "Det blir...MEN GUD."

Utanför hördes ett starkt ljud, som om knivar rispade i golvet. Nadine släppte allt hon hade, slog sig i höften när hon gled ut från kassamontern och hoppade ut. På gatan stod en lång kvinna med mörkt vackert hår uppsatt i en svans, helt svartklädd i kappa mitt i varma augusti. Hon hade snygg sotad sminkning, med en blå eyeliner. Blicken sa allt: vem är du? Nadine tittade ner. Det var en konstig syn. På asfalten låg fem laptops som gått sönder i bitar och en barnvagn som fallit omkull. Nu hade folk samlats kring dom för att bevittna händelsen.

"Var är barnet?" ropade Nadine i panik. Kvinnan log snett och stod tyst några sekunder. "Det finns inget barn. Han dog för längesen."

Den sista meningen fick Nadine att rysa till inifrån, hon vågade inte se kvinnan i ögonen. Hennes ögon var vackra, sådär spetsiga men alldeles för intensiva. Som om hon kunde få ett oväntat vredesutbrott här och nu. Närvaron var obehaglig.

"Samuel!" Nadine ropade ut honom för att hjälpa till att plocka upp allt. "Kom så plockar vi upp här."

Kvinnan ställde sig direkt i vägen för Samuel. "Nej. Du är ju en invandrare" .. "Du är en tjuv."

Samuel blev still, ryckte på axlarna och gick in igen.

"En tjuv, ha? Då får du gärna plocka upp det här själv. Vi tänkte hjälpa till men så speciell är du inte, mina kunder väntar. Här, fortsatt plocka från marken." Förutom hennes spralliga röst var Nadine även känd för sin attityd. Det fanns ingen som kunde slå ner henne, varken med ord eller händer. Hon tänkte precis vända in igen när kvinnan började snyfta. "Alla är emot mig! Jag är så snäll mot alla och så här får man tillbaka i livet.." Hon snyftade högre, men Nadine tyckte att allting lät som ett dåligt skådespeleri. Naiva människor runt omkring erbjöd sig för att hjälpa till, och hon slutade, plötsligt, att gråta. Istället log hon. Nadine granskade henne inifrån butiken, det manipulativa leendet. Hon var ståtlig och snygg - hon visste vad hon skulle utnyttja. Det fanns alldeles för många av henne, som maskerade sin insida med utsidan.

När alla var klara med att plocka upp delarna i kartonger placerade hon dom tillbaka i barnvagnen. Ingen förstod varför. Och hur hon var så lugn med tanke på att allt var trasigt. Istället delade hon ut pengar till alla som hjälpte till. En yngre tjej fick en kram. Hon lämnade alla förvirrade.

När hon gick önskade Nadine att hon aldrig hade gått ut.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren eminamacic med Poeter.se id #231700 innehar upphovsrätten